

EN TAK

Tekst Mikkel Wallentin

Musik Bjørn Petersen

1. Når nu vi ser på hinanden,
kan jeg kende mig igen.
Jeg er den, du kan røre,
Måske er jeg din ven.
Du er boblen fra læben,
en begribelig sky.
Du' den samme som altid
den samme på ny.

2. Vi jager nuet, der svirrer
mellem sammenbrud og blær.
Vi vil huske for altid,
at vi stod lige her.
Der er ingen eksemper,
venner ikke kan klø;
ingen dybfrossen pizza,
vi ikke kan tø

OMK: Vi har grebet en chance,
kommer ud af balance.
Vi får taget den snak
og bli'r rykket
en tak

3. Vi går på line i natten
gennem kærlighed og gru.
Vi står op til en morgen,
som er rusten og ru.
Vi står sammen og mærker,
Om nu ryggen er strakt
Vi står sammen og bruser
af patos og pragt.

4. Vi lægger sindssyge planer,
det er vildt at være ung.
Vi skal dreje en verden,
der er klodset og tung.
Vi skal bo på en klode,
der har løbet sig varm,
så vi kysser dens ansigt
og aer dens arm.

OMK: Vi har grebet en chance,
kommer ud af balance.

Vi får taget den snak
og bli'r rykket
en tak

5. Vi sætter blad på en nælde
og som konger går vi frem,
lader tårerne fælde
og får løsnet en rem.
Vi er høje på hesten;
vi er gramme i hu.
Vi er næsten i live:
Vi synger endnu.

OMK: Vi har grebet en chance,
kommer ud af balance.
Vi får taget den snak
og bli'r rykket
en tak